



**НА ПРАГА НА  
ИСТОРИЧЕСКО СЪБИТИЕ**  
РПЦ и РПЗЦ *преди* обединение  
стр. 3

**ТАЙНАТА НА  
ИЗПОВЕДАТА**  
Изучаване и към нас  
стр. 5

**ПАУЛУ КОЕЛО**  
За *мрачните* на вътрешната  
пустиня  
стр. 6

## СВ. КОНСТАНТИН И ЕЛЕНА



### Преоткриването на Йерусалим

Докъм началото на III в. християните нямали особена култова архитектура. След разрушаването на Йерусалимския храм те избягвали употребата на Йерусалимския храм като храм на Господ<sup>а</sup> или „дом на събранието“<sup>а</sup>. Място за богослужение обикновено била димит на епископа или на който от по-бо-

гатилите членове на общината. От единствена значима точка християнството било подпорително, дори апетитна религия, тъй като християните не свързвали почитането на своя Бог с определено място, изобразяване, статуя, град, свещена река, кадемец или горичка. Когато и да е парадоксално, за ранните християни Йерусалим много бързо претърпянал да изгуби ролята на духовен център. Това често се обяснява с факта, че

древните християни изпитвали към Йерусалим противоречива чувствена. От една страна, Младенецът Исус бил посетен на Бога в Йерусалимския храм, но от друга – именно от този храм Христос изобщо тървофитен. От една страна, Йерусалим посрещнал Исус с възмурчени възгласи и памвова юзюнка, от друга – това е градът, който Го откървил и развал на кръст.

На стр. 7

## ДЕНЯТ НА СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЙ

С благословението на Негово Светейшество Българска патриарх Максим и Светия Синод, в навечерието на празника на св. равноапостолни братя Кирил и Методий по повод 53 години от възстановяването на Българската патриархия, в ТКСПЦ, Св. Атанасий Невски<sup>а</sup> бе отслужено всенормна брав



ние на южния олтар, посветен на славянските пророци.

На 11 май в Патриархията катедра на св. Литургия оглави Негово Високочерковенство Варненски и Великоприславски митрополит Кирил в служебни с дрими. Нарм, главен свещар на Светия Синод и председател на храмовото настоятелство, архим. Йоан, протосинегр на Софийската св. митрополия, храмово духовенство и свещеници от стилиан хравосв.

Пролова, посветена на делото на св. братя Кирил и Методий и историческия факт на възстановяване на Българската патриархия, произнесе прот. Николай Георгиев.

След св. Литургия по традиция бе отслужен и благодарствения молебен, в който в служебни участва и Деволски епископ Теодосий.

Митрополит Кирил бе поздравен по случай именния му ден от храмовото духовенство и присъстващите богомоли.

ЦВ

В равнието на Православното богословие се открояват няколко забележителни периода, един от които е IV-V в. През тази епоха се похват основните на доктриналната система на Църквата, отразена в съчиненията на много поколение бележити епископи, между които и св. Григорий Нисийски.

В голвмото му пообективност си застъпват теми от библейско-екзегетически, догматически, нравствени и омилетичен характер, които са обект на множество богословски анализи.

Малко страни от изследователския интерес на пометото учени остана каноническото му послание до Мелитинския епископ Литой, датирано около 390 г., което засяга въпроса, касасцият проблем от личния живот на християните през този период.

Съобразно проблематиката, която разглежда, посланието е разделено на осем глави и с включено в каноническия свод на Църквата. Писано е в навечерието на Възкресение Христово, което дава повод на св. Григорий да напомни за спасителното значение на най-голявия християнски празник не само за тези, които се обно-

## КАНОНИТЕ И СВОБОДАТА

вяват чрез възкресение в светлото тайство Кръщение, но и за падналите в грях, които чрез спасителната благодат на покаянието се омекват и връщат към обичаното си с Църквата и Бог.

В посланието в синегриран вид са изложени част от антропологичните и ситрологичните възгледи на св. Григорий.

В контекста на тези свои възгледи св. Григорий изказва тезата, че душата на човека се забелязва през прояви – прояви на ума, на желанието и на гнева. В зависимост от свободната си воля човек може да насочи тези прояви в различни насоки, в резултат на което се поражда добродетел или грях. Като се основава на това съждение, той стига до извода, че грязът е отрицателна сила, която въздейства на съзнанието и съветва на човека и го довежда до състояние на самооблауда.

Съобразно тази концепция святият отец дели

греха на три категории: гресове на ума, на желанието и на гнева, с което подчертава, че грязът е безплатно състояние на душата. Заблудените му познания върху процесите, които протичат в човешката душа, му позволяват да открие основните психологични механизми, чрез които грязът прониква и се утвърждава в човека. Ка-то анализира този процес, той изработва психологичен профил на гресовното състояние, той влага основните принципи на покаянията методика за „антервалната на душата“<sup>а</sup>. Като се основава на нея, св. Григорий съветва епископа на Мелитина да търси корена на греха не в тълкочето на човека, а в неговата душа.

### Първата категория грехове (на ума)

Св. Григорий определя като най-тежки. Според него, когато грязът се насочи срещу съществото си

На стр. 4

## Архирейски служения за Гергьовден

В деня на храбростта и празник на България армия б' май **Великозарновският митрополит Григорий** отслужи тържествен вселенски на знамената-та-свещни и бойните знамена преди началото на пошения празник в София.

Традиционният ритуал се състои пред паметника на Незнайния воин. Президентът и върховен главнокомандващ на въоръжените сили Георги Първанов присъства на първоната на бойните знамена и прите почвения караула със знамената на войниците, участващи в парад. Държавният глава и официалните лица взеха участие в парадния вселен пред паметника на Незнайния воин.

На 6 май, Гергьовден, Русе отбеляза своя празник. По този повод **Ресенският митрополит Исаия** отслужи св. Литургия в храма „Св. Георги“ в съслужение с Гюргенския епископ Амвросий, архимандрит Емилциан, игумен на Басарлъкския манастир, храмовото духовенство и свещениците от Гюргево. Епископ Амвросий за пръв път в Русе в качеството му на новоизбран

Тази година храмовият празник на Хаджидакияски манастир „Св. Георги“ в Неврокопска епархия бе отбелязан с особено тържественост. На богослужението б' май

На 6 май, Гергьовден, по покана на първоната настоятелство при храм „Св. влчк Георги“ и лична покана на кмета г-н Петър Илчев **Пловдивският митрополит Игнатий** посетил гр. Луковит, за да вземе участие в празника на град. Винокоспрещенският митрополит отслужи тър-



На вселената присъстват също: председател на Народно събрание Г. Георги Първанов, заместник-председател Ангел Марин, военният министър Веселин Близанков, ген. Никола Кочев, представители на ръководствата на МОС и РГ, лидерът на НДСВ Симеон Сакскобургготски, министър, депутати, пенсионни, военни аташета, ветерани, граждани.



веза участие трима епископи: спарийски архирей Негово Винокоспрещенство **Неврокопски митрополит Натанаил**, гостуващият у нас Саратовски и Волски епископ

жествена св. Литургия по случаю храмовия празник и неслучайно покровен на град св. Георги. Участие в службата взеха игумен Димитър Стоянов Бачев – архирейски заместник на гр. Луковит, храмовият свещ. Евгений Висок Цеганов и прот. Венко Яков от храм „Св.

В Патриаршията катедра „Св. Ал. Невски“ отслужи секретар на Св. Синод архимандрит Наум отслужи св. Литургия за празника на св. Георги Победоносци в съслужение с храмовото духовенство и столични свещеници.

председател на епископия Гюргево. На 23 април, когато Румънската църква празнува именина на св. влчк Георги, Русенският митрополит Неофит направи официално посещение в Гюргево по случай празника му.

След св. Литургия архирейските присъствата на радионашеето съвещание паметника на загиналите във войните русеници.

**Ангел МЛАДЕНОВ**

Лонгян и Адрианополският епископ Елазий, игумен на Рилския манастир. За да почетат паметта на св. Георги Победоносци, в манастира се стехоха стотини християни.

Троян“ гр. Плевен. Негово Винокоспрещенство отслужи св. Литургия за да почетат паметта на св. Георги Победоносци, в манастира се стехоха стотини християни.

**Иванка Давидка БАКРИБ**

## Храмов празник в Зографския манастир

С всеобщо виеение, отслужено от четирима епископи, отбеляза своя храмовият празник българският сеополски манастир „Св. Георги“. Богослужението бе водено от **Ловчанският митрополит Гаврил**, пратен на Св. Синод на БПЦ. В съслужение с него бяха и трима епископи от Гюргенската православна църква, дошли на поклонение в Зографския манастир.

На всеобщо виеение присъствата над 350 поклонници от България, Македония, Сърбия, Русия, Гърция, Грузия, Румъния и други страни.

По време на св. Литургия митр. Гаврил ръководи виеение на св. Св. Синод (в мире Младен) за Йеромонах. На тържественото богослужение на десния кли-

роос кля светогорски манастир от гравис събитие, да на десния – възпитаници на Пловдивската духовна семинария, начело с г-н Даскалов. След края на св. Литургия в манастира бе издана едина от четворните икона на св. Георги бе пренесена до храма срещу манастира. Поклонниците се издвигнаха в носенето на иконата за здраве и благословение. На тържествената в Зографския манастир присъствата и членове на държавната делегация, водена от върховния министър Иванко Калев, а също така и директорката на Дирекцията „Вероизповеданията“ на МС Ивни Желяз, поклонниците на България в Атина и Истанбул, главният консул на България в Солун.

Българската държавна делегация посети столична

## Празник в оградската църква „Св. Георги“

В българския православен храм в гр. Одрин, Турция, на Гергьовден стотици синарпийци дойдоха да отбележат празника св. Литургия отслужи местният свещеник Алексий Чакърък. След това на стотините присъствани, а и на мисокалими от кърпалта около храма бе раздаден курбан.

На 7 май, Плевен, св. Миронциан, в Одрин пристига голзума гора сънародници от Цариград, волен от свия свещеник прот. Ангел Велков и първоната настоятелство, игумен г-н Влчк Лилев.

Тази година по решение на Св. Синод на БПЦ службата оглед Староазорският митрополит Галактион. Той беше пред-

ржавани от двама свещеници-спарийски свещеници и от архирейските намествани в Силедрин и Казанлък. По време на службата на сборен съвет по ръководството на св. Св. Синод на БПЦ.

На св. Литургия присъстваха: новият български посланик в Турция г-н Бранимир Младенов, директорът на Дирекция „Вероизповеданията“ към МС църкв. Иван Ж. Димитров, генералният консул в Одрин г-н Ангел Ангелов и др. официални лица, както и експертни по реставрирането на църквата и виеение в Одрин и втория български храм в град, посетен на св. Константин и Елена.

**ИВ**

## Пловдив четва славианските първоучители

На 11 май Пловдивският митрополит Арсений заедно с храмовите свещеници и четирима спарийски дякони отслужи св. Литургия в пловдивския дякон-паметник „Св. Кирил и Методий“. В посетения на св. братя Кирил и Методий пловдивчани и гости на града.

В словото си в края на богослужението митрополит Арсений поучи, че благодарение на св. братя Кирил и Методий днес служим на славиански и проповядваме Божие Слово на родния си език. Пловдивският митрополит пожела

на учителите и учениците да следват примера на славианските просветители и да сътрудничат в равнопоставеното им дело за просвета на народа ни.

Пловдивският дякон-паметник „Св. Кирил и Методий“ е издигнат в имен на Освобождението на България от турско робство. Един от престолите на храма е посетен на св. Александър Невски. Църквата е построена по проект на чешкия архитект Йосиф Шантер, който създава и първия гюргенският манастир на Пловдив.

## 130 години от избирането на Екзарх Йосиф за Ловчански митрополит

На 14 май в град Ловеч се състоя голямото тържество по случай 130-годишнината от избирането на Екзарх Йосиф за Ловчански митрополит. По този повод в храм „Св. Троица“ архирейски от Святия Синод на БПЦ отслужи св. Литургия. Богослужението започна в момента съвпадения на Възраждането църковна история – Негово Винокоспрещенство Варненският и Великорепошкият митрополит Иларион, в съслужение с спарийски архирей Негово Винокоспрещенство Ловчански митрополит Гаврил и винокоспрещенски архирей

На последвалата кръжка среща в сградата на Св. Митрополити стана въпрос за изграждането на храм „Св. Георги“ в Ловеч, посетен на светите братя Кирил и Методий, чийто ден, 11 май, е и официалният празник на краищата български град. Проектът за изграждане на държавните власти да намери начин, за да покриват големите сили, които полага митрополит Гаврил за устройството на храма. Затова е създадена комисията от ученици от Ловчанската сивковска гимназия за изработване на благотворителни картички, със събрания средства от които да се попълват разходите на храм „Св. Кирил и Методий“.

Последва научна конференция в сградата на Епикопата гимназия, виеение името на Екзарх Йосиф и посетена на негова жаква и ден. Основен докладчик бе г-н д-р Христо Темелски, директор на Историко-етнографския и архивния институт на Българската патриархия. Последваха четения от ученици, участвали в конкурса за ивиане на св. св. патрона на Ловчанската Екзарх Йосиф. За отличителите се в конкурса бяха осигурени награди от Ловчанската св. митрополит.

**Иванка ПЕТКОВ**

**Славица: архид. НАУМ**

рес: Сливенски Ивонкини, Русенски Неофит, Неврокопски Натанаил, Плевенски Игнатий, Доростолски Иларион и при молбението на Ловчанския катедра Наум, главен секретар на Св. Синод, и духовници от Ловчанска епархия.

На държавния тържествен съвет на Община Ловеч, представители на областната управа, народни представители, просветни дейци и автори. Накрая митрополит Кирил предаде благословна на Негово Светейшество архирейският Гаврил и Софийският митрополит Максим към присъстващите православни християни и жителите на гр. Ловеч и областта.

## Монашеско припнжение в Рилския манастир

На Пазарова събота, 15 април, по време на утрешния игумен на Рилския манастир Адрианополски епископ Елазий извърши построжение в нов монах на манастирското братство. Послушничият монах Кирил е избран за игумен от неговият духовен старец архимандрит Варлаам. Новият монах получи името Теодифакт.

На построжения присъствата манастирски от Русенски манастир „Св. Йоан Рилски“ и монахи от Реславския манастир „Покров Богородичен“. Монахът Теодифакт е завършил първоначално в манастира на Св. Св. Синод на БПЦ през 2003 г. и бил послушник в Рилския манастир.

**ИВ**

## Честване на св. Николай Софийски

На 17 май, когато светата Църква чества паметта на св. мчк Николай Софийски, столичният храм, носещ името на мъченика, се празнува с богословски народ възрастни работни дни.

В навечерието на празника след отслужаване на вечерната проскомидия св. Николай, икони на Софийския митрополит. В съслужението са участвали проскомидият архм. Ион, хрामното същество проскомидият архм. Ион, храмното същество и много стълбисти свещенослужители. Като глорници живото на софийския мъченик, св. Николай

Празничната света Литургия бе отслужена от Негово Превосходство Знаменият св. Николай, икони на Софийския митрополит. В съслужението са участвали проскомидият архм. Ион, храмното същество и много стълбисти свещенослужители. Като глорници живото на софийския мъченик, св. Николай



призова молитвеното му участие за нас, за да бъде блуден, да не се отиваме от сладостите на суетния живот, а да дерзее да достигнем спасение в Христа. Навсякъде скръпите и стремежеле да пришеятъте отческо-благославие на Негово Свещество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим.

ПВ

## Финални стъпки за обединението на Руската православна църква и Руската задгранична църква

От 7 до 14 май в Сан Франциско се състоя IV Всеамерикански събор на Руската задгранична църква. Единствен делегат архиепископ и 127 делегати от събора решаваха проблема за възстановяването на екаристиконното обединение с Московската патриаршия.

През първия работен ден силно впечатление направи изказването на Черковния и Протоиерей митрополит Амфилохий от Сръбската православна църква, който подчерта, че вярата е единствено средство за сполучливо от политиката.

На заседанието бяха прочетени докладите: „Духовно-историческо наследство на Руската Задгранична“



на Православна Църква“ от прот. Николай Карпов и „Възстановяване екаристиконното обединение и преодоляване разделенията в църковната история“ от свещ. Николай Семенов.

Делегатите на Четвъртия Всеамерикански събор на Руската задгранична църква приеха с мнозинство резолюция, в която изразяват решението да бъдат изключени членове на Руската църква от разделенията между нейните членове в Родната

и зад граница.“

В резолюцията на форума в израза: „...където не дажда, че ще бъде възстановено единството на Руската църква на основата на Христовата вяра“, тя, като така ще се даде възможност за съвместно служение на Православна и Християнска Тайна“.

Делегатите на събора смятат за необходимо да бъде потвърдено единичното състояние на РПЦ, като самоуправляваща се част от поместната Руска православна църква в съответствие с настоящото положение“.

Поздравително писмо до участниците в Събора изпрати и Негово Свещество Българския патриарх Максим.

## ДОКУМЕНТИ

### Приветие от Светейшия Български патриарх Максим до Източно-Американския и Нюйоркския митрополит Лавър, първоиерарх на Руската задгранична църква, до членовете на IV Всеамерикански събор и Архиепископския събор на Руската задгранична църква

Ваше Високопресвещество, Митрополит Лавър,

Прощението архиепископски, свещености стълб, скъпи брати и сестри от Руската задгранична църква!

Христос воскрес! Същевременно ви поздравявам по случай светия празник Възкресение Христово!

Вашинт събор започна работа в знаменитни дни, когато целият православен свят вече празничните стихирите „Ден на Възкресение“, а да се просветим с тържествено и един друг да се прегреят“ и разменя псалтирната целушка на мира.

Българската църква с изключително внимание следи процесите на изграждане единството на Руската православна църква. Вочичи не се молим величавата и светла Руска православна църква – Христова мъченица – да се изцели от яръквата рана на разделенията.

Същевременно ви поздравявам по случай светия празник Възкресение Христово!

Вашинт събор започна работа в знаменитни дни, когато целият православен свят вече празничните стихирите „Ден на Възкресение“, а да се просветим с тържествено и един друг да се прегреят“ и разменя псалтирната целушка на мира.

Ние възвущено се молим за каноничното, в евангелиски и световноестенски дух разширяване на това голямо и отговорно дело.

Целата наша Църква се възра с надежда в девнята на вашия събор.

Ето повече, че руският народ и Архиепископския събор на Московската патриаршия, като не е извадено, са единични в своята отвореност и готовност за мечтаното Руско-американско единство на Църквата.

Всички ни очакваме чрез това велико и благо дело Руската православна църква да представи на целия свят истинските плодове на живота в Християнство Дъ – единство в истината, покояние, преходност.

Ваша скръп бже и на нашия скръп, радостта ви ще бже и на нашата.

Продумайте

СВ. Синод:  
1 Максим  
Патриарх Български

## Обява за прием на семинаристите за учебната 2006/2007 г.

**РЕДОВЕН ПЕТИГОДИШЕН КУРС** на обучение – учебна, завършила VII клас, носеща името на мъченика, се празнува с богословски народ възрастни работни дни.

Необходими документи за кандидатстване:

- Свидетелство за православно са. Кръщение;
- Удостоверение за завършен VII или свидетелство за основно образование;
- Пропорционен писмо от съответния епархиалски свещеник;
- Медицинско свидетелство;
- Справка от психодиагностика по местоживение;
- Лична амбулаторна карта и визуализиращ паспорт;
- Здравна книжка;
- Свидетелство за същност;
- Външно свидетелство (само за змеевите кандидати);
- Молба до Рector на Семинарията (попълва се по образци в кандидатстване);
- 02.39.36. Симак.

Кандидатите полагат следните приемни изпити:

- Писмена проверка на езиковата култура;
- Изпит по пение за проверка на музикалния слух – гатанка и едра песен (кадетите – да бже църковна);

**II. ДВУГОДИШЕН ПАРАЛЕЛЕН КУРС** – за кандидатстване, завършили средно образование или по изключителен VIII клас.

Необходими документи за кандидатстване:

- Свидетелство за православно са. Кръщение;
- Удостоверение за завършено средно образование;
- Пропорционен писмо от епархиалски свещеник;
- Медицинско свидетелство;
- Справка от психодиагностика по местоживение;
- Лична амбулаторна карта и визуализиращ паспорт;
- Здравна книжка;
- Свидетелство за същност;
- Външно свидетелство (само за змеевите кандидати);
- Молба до Рector на Семинарията (попълва се по образци в кандидатстване);



## Пловдивска духовна семинария „Св. Св. Кирил и Методий“

За учебната 2006/2007 г. в Пловдивската духовна семинария „Св. св. Кирил и Методий“ се приемат за РЕДОВНИ ПЕТИГОДИШНИ КУРС на обучение ученици, завършили VII клас с примерно по-добро усвояване и добър успех.

Най-късно до 7 юли включително всички кандидати трябва да подадат молби до Рector на Семинарията, към които да придружат следните документи:

- Свидетелство за православно са. Кръщение;
- Свидетелство за завършен VII клас;
- Пропорционен писмо от епархиалски свещеник;
- Медицинско свидетелство, картон, справка от психодиагностика по местоживение и изключително или здравословно-медицинска книжка са ст. 1, 2, 3, 2, 3 с копие на илюстрация;
- Свидетелство за същност; автобиография;
- Молба до Рector на Семинарията.

Кандидатите полагат следните приемни изпити:

- Писмен изпит по български език (проверка на правописа и морфологията на изречението);
- Изпит по пение за проверка на музикалния слух.

11. Автобиография (попълва се по образци в кандидатстване);

12. 2. 6р. Симак.

До кандидатстване на допускат автобиография и разбивки.

Кандидатите полагат следните приемни изпити:

- Писмена проверка на езиковата култура;
- Устен изпит по Свещ. история на Стария и Новия Завет – вършу паразет са от конгата „Нашата вяра на архидиакон“ (Смеление);
- Изпит по пение за проверка на музикалния слух – гатанка и едра песен (кадетите – да бже църковна);

Срок за подаване на документи – 30.06.2006 г.

Приветни изпити ще се правят на 01.07.2006 г. (непозволено) от 8.30 ч. в сградата на Софийската духовна семинария, пл. „Велчово завър“ № 2.

Резултатите от приемните изпити се обявява същия ден.

Редовните ученици и курсисти живеят в Семинарията и са на издръжка на Българската православна църква.

Участват се заплащат годишна фондова такса в размер на минималната работна заплата за страната, която вкасет в началото на учебната година при запълването и настаняването в Семинарията.

На изключително високо ниво работи даровитна фондова такса не се въвежда, като допълнително се заплащат издръжката за различно пребиваване в страната.

Учениците следва да се явят в Семинарията за настаняване на 13.09.2006 (сряда) до 17.00 ч.

Оформяване на личната учебна година ще бже на 14.09.2006 (четвъртък), с приемане с. Липуци, отпущане в семинарията към „Св. Иван Ритон“.

Собан 1164, ул. „Венедикт“ № 2, тел. факс: 868 01 44, 868 00 70, 868 94 44, 862 28 01.

e-mail: seminarina@astar.net

От ректората

на кандидата (имата и едра песен – желателно екаристиконно).

3. Да се знае наизуст молитвата „Отче наш...“ на български език.

Приветни изпити ще се правят на 8 юли 2006 г. от 9.00 часа в сградата на Семинарията.

Учениците свидетелстват живеят на пълна псалтир и са на издръжка на Светия Синод на Българската православна църква. Учениците заплащат всяка година фондова такса в размер на 100,00 лв.

Учениците следва да дойдат в началото на учебната година с пропуск.

Приветни изпити ще се явят в Семинарията на 13 септември 2006 г. за настаняване.

Отваряне на учебната година ще стане на 14 септември 2006 г. – Кръщение (четвъртък).

Справки в кандидатстване на тел.: 032/66 43 54 e-mail: seminarina@bgf.org, http://www.seminaria.net

От ректората

## Архиепископския събор на РПЦ

На 15 май в Сан Франциско започна Архиепископския събор на Руската задгранична църква, който ще продължи до 19 май.

На него се очаква да бъде приет Акт за канонично обединение с Московската патриаршия. На IV Всеамерикански събор бже приети две резолюции: Едната от тях е посветена на обединението на двете части на Руската православна църква.

Архиепископския събор на Руската задгранична църква, който ще продължи до 19 май.

На него се очаква да бъде приет Акт за канонично обединение с Московската патриаршия. На IV Всеамерикански събор бже приети две резолюции: Едната от тях е посветена на обединението на двете части на Руската православна църква.

Актът за канонично обединение произвежда Руската православна църква зад граница да запази своята самостоятелност в псалтирите, просветителските, административните,

имушествените и гражданските дела. Руската задгранична църква ще се управлява от Архиепископския събор. Неговите решения ще се приемат след съгласуване с Руския патриарх на Московската православна църква.

Няколко членове на събора бже Поместният и Архиепископския събор на Московската патриаршия. Архиепископите на Руската задгранична църква се станат членове на тези органи за управление.

Като една от основните пречки в процеса на обединение между двете Църкви бже по-малкото членство на Московската патриаршия в Световния съвет на църквите. Излизането от имушествената организация на Руската задгранична църква като условие от страна на Патриаршията екипс Иларион (Алфеев) от Руската православна църква, тези разклонения могат да бъдат обединени след възстановяването на единството между двете Църкви.

Според него, ако Московската патриаршия не се присъедини на ССС, тя ще загуби важната платформа за взаимодействие истината на Православията на инославните християни“.

От стр. 1  
презразолително жеманство, той започва да търси земното и висшето да осудаторства тялото, оставя го да се отдаде на плътския и чувствения живот. Към тези грехове в посланието си той приравнява *отричането от творбата и спиритизма* (това включва също вярата на яряци, ба-яци, гадалци и др. по).



(2-ро и 3-то пр.). За християните, добродетелно познание не са по добродушно изпитание, но впоследствие осъзнават своя грех и провалят желанието да се върнат откъдето са изпаднали в Църквата, а желанието да бъдат лишени от съхаритивно общение до края на живота им. Според него тези християни не са съществени, *да се поклонят на Бога заедно с народа, когато се извършва тайнствената служба*.<sup>1</sup> Единствено по съизкождение в края на земния им път се позволява да се удостоят с Божествените Тайни.

Причината за стропността, с която надкожда съществено отен при определянето на тази епитимия, са крие в интерпретацията му на основните евангелски принципи на същността на Църквата, откъдето изглежда постановката, че човек, който чрез своя смел се е превъзвел във Бога и Негово Откровение, не може да участва в тези тайни и да е спомагателен в общението с Бога.

Като осъзнава сериозността на този грех, св. Григорий определя, че той е падение и отдалечаване от Бога. Според него единствено възможно средство за възстановяване на падналата човешка природа и възобновяване на общението с Бога е покаянието. За него това не е само осъзнаването и покаяването на определен грех, но и приемането и изтвърдяването на надкожните епитимии.

При определянето ѝ св. Григорий несъмнено е повлиян от 73-то пр. на св. Василий Велики, а също така и от религиозните предписания, потънали в християнската епоха на Римската империя.

#### Втората категория грехове – тези на желанието –

според Нисийския епископ са резултат от „неопитност и слабоволие“.<sup>2</sup> В съгласие с антропо-

логичните си възгледи, той определя категорията „желание“ като „грехем към необходимото, жаждат за вкушане на наслада, тъй по неопитността конжеки или отнoшение към наслада, които не може да се изпитват“. Когато тази категория е насочена не към някоя от висшите наслади, принципни полза за човека, то изразяване на духовно,

мис, св. отец допуска възможността за това да бъде намалена, защото нейната цел е да възвестят положително за връщането на стрелцима към общение с Църквата и Бога.

По отношение на

**свѣта, който е в основата на третата категория грехове,**  
св. Григорий изтъква мнест-

вен момент в каноническото послание (6-то пр.) е

#### анализът на греха сребролюбие

Св. Григорий изтъква загриженост, че на този грех не се обръща достатъчно внимание.

Като се възползва от сериозните си познания върху психологията на човешката личност, той ана-

лизира сребролюбивото състояние на прекомерно и изнедадено преси негов с отнеждането му от това проваляне на душата. Повлиян от възгледите на класическия авторитет Платон, той определя, че *сребролюбивото ражда много греховни неща и оскъпява злато* (5-то пр.). В християнството името обикновено гневът е бил антигеза на уравновесяване и контролния публичен маниер на посвещените. Той е съзнавал за душевна страст на висшата и срамна жагула на самоконтроля.

В днешна Каледония град богословска традиция това е своя творчествена разграничавана два вида богатство – „материално“ и „духовно“. Според него Свети. Писание показва, че едното богатство е „желание“, а другото „осъдителност“. Желание е богатството на добродетелта, а осъдително е прекомерно земно съкровище, примамащо човека по пътя на неговото падение.

Въпреки че смята сребролюбивостта за корен на грехта, светият отец не препоръчва отгъняване от Църквата на сребролюбивата дълбока придобитото имущество да се раздаде на бедните. Като пример за налагане на подобен вид епитимийска служба св. Григорий разказ за богати могомо, който се интересувал какво трябва да направя, за да придобие вечен живот (Мт. 19:16,26; Лука 18:18,27).

За разлика от сребролюбивостта, св. Григорий разглежда бедността единствено в духовен смисъл. Според него тя е два вида: *„порочна“ и „доброделна“*. Под порочна бедност той разбира липсата на добродетел и надмощно на грех и порок. Доброделното обяснение от грех и порока според него позволява да се обясни смисълът, който са претърпили мравчените същности.

Във връзка със сребролюбивостта св. Григорий отделил внимание на лихварството, грех който е попорно развенен в съчиненето му. За лихварството<sup>3</sup> Макарий причислява канонич-

**Ж**елания Христова Дюков е роден на 11 септември 1970 г. в гр. Монтана. Средното си образование завършва в СГТУ „В. Милев“ с. Вайлорново, обл. Монтана. От 1990 учи история и география във Велкопитровския университет „Св. Кирил и Методи“.

През 1995 г. е приета за редовен студентка в специалност „Богословие“ на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, а през 2000 г. завършва с приобща магистърска степен. От 2001 е преподавател по Църковно право в Богословския факултет на Софийския университет. От 2004 до 2006 г. прави следиподготовка специализация по „История на българската държава и право“ в Юридически факултет на СУ.

През 2006 г. е присъдена докторска степен за дисертацията „Конституционна уредба на държавно-църковните отношения в България (1879-1991 г.)“.

Авторката на 11 научни публикации и обзори на канонично право и на църковно-държавно-църковните отношения, както и много публикации в „Църковен вестник“.

чески кодекс, посланието по своята същност е психологически същностно съвременно ръководство за духовните водещи в Църквата.

#### Връщането на стрелцима към църковно общение и неговото спасение

са мотините, които карат св. Григорий да изтъква възвръщането на възвръщането изследване на човешката психология. Той не се интересува от тълкуване от проблемите, които са свързани с връщането на душата. Антропологичните и социологичните възгледи на светия отец му дават възможност да тържи, че срамна за прекождането на грех е психологическо-аналитичен подход към грешника при възстановяване на епитимийта. Това е причината св. Григорий да възприема епитимийта не като наказание за извършения грех, а по-скоро като средство за възстановително средство. Това каноническото послание на Нисийския епископ заедно с трите послания на св. Василий Велики, св. Афанасий Иконийски са използвани за начално на епитимийните номоканони в Църквата.

По примера на св. Григорий по-късно в локалитетите номоканони се препоръчва при определянето и налагането на определената епитимийта да се обръща специално внимание на същността на грех и духовното състояние на касцията. Това е утичава човешка, е в стремежи да го извиед духовно. С него тя потвърждава вечните и неизменни нравствени характеристики, за да се осъзнава в творението, и изразява акцентуация си отпът в борбата с грех. Съвременният християнин се връща в общението с учението, изразено в посланието, гарантира спасението на човешката личност. Но докато в смисълът на посланието (сест. 1) е различна част от Свети. Предание) могат да се разберат само когато се осъзнават и приемат истинската същност и смисленото, които са неразривно свързани с спасението.

ните срокове, определени от св. Григорий, са несъмнено съществени съвременни условия на живота. Това ги кара да считат правителствата му за неактуални. Въпреки това, подобни твърдения с формалното приемане на посланието до Мелитинския епископ като обикновено правен текст, не са достатъчно социологично и психологично.

Дълбокото несъвиедние, в което живее интадането на подобно познание на църковното учение, отразено в творенията на светия отец му дават възможност да тържи, че срамна за прекождането на грех е психологическо-аналитичен подход към грешника при възстановяване на епитимийта. Това е причината св. Григорий да възприема епитимийта не като наказание за извършения грех, а по-скоро като средство за възстановително средство. Това каноническото послание на Нисийския епископ заедно с трите послания на св. Василий Велики, св. Афанасий Иконийски са използвани за начално на епитимийните номоканони в Църквата.

По примера на св. Григорий по-късно в локалитетите номоканони се препоръчва при определянето и налагането на определената епитимийта да се обръща специално внимание на същността на грех и духовното състояние на касцията. Това е утичава човешка, е в стремежи да го извиед духовно. С него тя потвърждава вечните и неизменни нравствени характеристики, за да се осъзнава в творението, и изразява акцентуация си отпът в борбата с грех. Съвременният християнин се връща в общението с учението, изразено в посланието, гарантира спасението на човешката личност. Но докато в смисълът на посланието (сест. 1) е различна част от Свети. Предание) могат да се разберат само когато се осъзнават и приемат истинската същност и смисленото, които са неразривно свързани с спасението.

Поставяйки въпроса за актуалността на каноническото послание в нашето съвременно общество, за поновото православни християни епитимий-

Жасмина ДОНКОВА

## духовен живот

Как бихме се поучавали, ако знаем, че на чаша кафе събърата и приети свещениците си споделят как си мислят изповедите кой какво им е изповядал, те как са се поучавали, какво са се поговаряли, какво млади души си му казали, каква сентиманса си му наложали...

Спокойно! Свещениците не го правят. Свещениците не само не говорят за чуждо по време на изповед с трето лице, и те пред нас няма да заговорят за греха, който сме изповядали, дори съзнаем няма да дадат да се разбере какво значи, с нищо няма да променят отношението си, дори пред смъртна заплата няма да издадат тайната ни. Знаем си и без страх разкриваме пред изповедника и най-интимните си мисли и преживявания. Но в същото време забравяме, или може би не знаем, че

тайната на изповедта *каже* не само изповедниците, а и изповядващите се

Ние също имаме право да споделяме с трето лице как е протекла изповедта ни: как ни е било съществуващо, какво сме споделили, какво ни е казал той, какво ни е препоръчал да направим, нито да губиме за чужда изповед.

А любезните разговори на миряните, особено във време, когато православните християни споделят с Тодоровден, Възкресение Христово, Успение и Въведение Богородично...), се въртят именно около това. Всеки самозащо, без да изказва по темата, независимо дали подкрепя или думите му е: „Нам не свестна изповедница в наше време“, или: „Моят изповедник с най-любимите“. Среднаме с и започваме: „Отче... ми казва... пък аз...“. Преди се изповядвах при отче... той ми казахме... пък сега отче...“, „Моят отче... пък ме съветва в таква ситуация...“. Според моя отче... Той казва, че по-важно е...“, „Отче... скани е прозорлив... Отнасям го в изповедта...“ и т. о. и т. н. Коментираме, сравняваме с дни духовни зорци, една или друга изповед е променено в книгите, обсъждаме кой съвет е правилин, кой – не, кой поюзод с добър, кой – не, кои предписания са си съветили и кои нагубили...

Може би си мисляме, че водим духовни разговори, но това са си чиста

проба силетни и празнословие. И като всички следиствене и празнословие и тези разговори дават добра почва за осъждане, осезастване, колкото или неколко изкривяване на истината, ревност, самоаправдане, превиснаване...

*Виесто за очистири сърчето си, прибавяте ноби грехове кди изповядващите:*

грехове по отношение на себе си, по отношение на близките, по отношение на Бога и Неговите служители, грехове към Църквата и вярата.

Зад тези разговорни виниги се крие тъготно желание да изгнем себе си: какви духовни въп-

роси ни занимават, колко осезуем сме по въпросите на издължата на човешката душа и тяхното изправяне, с какви отгънкати духовни образувания или пък да оправдаем безлюбието си с нехайството на свещенството.

Още споделяме и други християни подробности от изповедите си, ние неволно ги правим съществени и безсъщности с Ослаждаме условия да се породат у тях лоши мисли за нас или изповедника ни, изкушаваме ги, като им даваме повод да презент, сравняват, критикуват, да изпитват ревност или да се самооблажат.

Още осъждаваме и как те критикуваме

изповедника си, ние уроняваме авторитета на свещенството възбеще, подравнаме вярата в Тайството, даваме злба и без това ширеното се мълворие, на отчанието за спасеното, подконаваме вярата в Божиата сила, покриващи съществени немотии. При разговори неукрепнават във вярата след като могат да стигнат до мисли като – този свещеник е такъв, другият е такъв, един казва така, друг иначе, май и свещените не знаат какво говорят; и да ренат, че спасеното в наше време с неспособност.

В случае, когато духовни чата на един с същи изповедник си споделят как те критикуват изповедите ни, те започват да

трето лице повперително разговори, помачко с иероди, подравна доверие, опонявама сакарността на взаимоотношенията.

Още повесте това се отнася до изповедта, защото тя е Тайство, а това означава не само че слушаното се при изповед трябва да се знае в тайна, а и че при нея става тайноствено обичуване с Бога. При изповедта отчуждават станама (разговора между духовника и изповядващия се, молитвите, покриваното с епитрахила и т. н.), става и нещо друго...

*тайнствено умишане на душата от греха, вънрешна обнова чрез Свещна Лу...*



*„Не откривай помислите си пред всички, а само пред оного, който мисли да събуди в тебе съвестта, и само пред оного, който мисли да ти отвори сподобяването на душата ти. Откривай помислите си не пред всички, за да не омеджи братя в съблазна.“*

Преп. Антоний Велики

*„Ако си мислиш и скочиш към състрасти, то не допусай братя да ти отворят сподобяването си страстни помисли като че ли си поизмлял безстрастие, защото това е сибено за душата ти.“*

Преп. Ава Исаия

*„Изповядвайте си (греховете) с цялата искреност на душата си на духовника си отче, а каквото чуете от него, се старайте да принаете в явря. Не се съветвай за помислите си с всички; съветвай се за тях само с отците си. Иначе ще си навлежеш скръби и случине.“*

Преп. Ава Исаия

*„Духовният отче е слушател и свидетел на нашата изповед и установен от Бога съдия и разрешител. И така, на никого не бива да бъде известна тази тайна Божия, освен на Свещна освещен Бог и духовния отче, като свидетел е слушател на делата, изповядващи от устама на каещия се.“*

*„Ако владелци или гражданска съд изискват или дори призовател перия да изведе свидетел от духовното му чино грех; дори ако започнат с измислен и слухот, по-добре е да предшестват заре и да увеличат с мъжествеността си, отколкото да изведе греха и да разкриш печата на изповедта и открие тайната Божия. По-добре духовният отче да приеме ерешния съвет, като отче тайната на изповедта от отче, която постои да убави пача, и не да узнае, отколкото Бог да си каже в вечна слава.“*

*„Духовният отче трябва да знае, че след изповедта не бива да помисли изповядващия му грехове, а да ги прова на трябва. Трябва не само да не си разкрила пред никого, но и в отчуждения си син да не говори за него, ако той самият не започне такъв разговор, за да потърси по силно поучение, облекчение на нежеланата епитимия, която не може да изтъпни, или не друг поново.“*

Св. Димитрий РОСТОВСКИ

се смущават от помисли като: „защо към мен е така симпатизирано, а към мен е суров, аз да не съм по-лош“, „защо и към мен е така зигарки и сърдечен, с какво го е омекотил“, или обратно: „към мен май отетъл има специално отношение, и е право – а към си другите... с какво го занимават, за нищо не стават, а само му губят времето!“

Светител Димитрий Ростовски съветва духовниците да не мълвят „ява епитимия за твоя грех, кажи при изповед, защото другите ще започнат да дубитат за какво точно грех му наложена твоя епитимия, а това е несъяснение с Тайството Божие и печата на изповедта“. Същите смущения и питання би предизвикал и изповядващият си, ако изпълнява или наложена изповед и вояна на отчуждението, независимо дали е услен пост, поклон, молитва, или е някаква вънршна. За да няма смисъл от епитимията, всичко трябва да става на тайно, та Бог да въздаде нанав.

Да се коментира с

Като обсъждаме с този или оного изповедник, ние профанираме тайството и го свеждаме до прости човешки отношения между изповядващия се и изповедника: аз му казах това, аз се чувствах така, а той се отнесе с мене така...

Впрочем, не само изповедта, а в всеки разговор с духовник, при който разкриваме преживяванията си, получаваме съвет или беседама на духовни теми, има чертите на тайство, защото чрез този разговор уроняваме тайните на духовния живот, възрастване в него.

Тръгвайки на изповедта, тръгваме на среща с Бога. Затова прет. Ава Исаия съветва: *Преди да започнеш стариче, помози се Богу: Господи, Боже мой! Стори ми милост и вояна на отчуждението да ми дадат отговор по Твоя воля... И като те помози така, приети отчуждението, изтъпни с вояр пово, която те ни кажат, и Бог ще те успокои.“*

На изповед следва да тръгваме с молитва Бог

да ни настави, както намери за добре; да тръгваме в изваста, че Той знае как да ни поправи, същесмире да приемем волята Му, а не с предразсудителни омачания.

Ние по всички мислим, че всички са издължени на кой оказват внимание, уважение, да ни съдействат, да откликват на нуждите ни в изповед за нас време. Ако ние не става споразумение ни и очаквания ни – гневим се, недоволстваме. И даваме с Църквата и по светски проявяваме да мислим, че всички духовностно в мирни, са дължани да способстват нашето спасение, да откликват на нуждите ни, да започват духовни ни потребности, да внимават



да не нарушат духовния ни мир, а нито да не съмушчат благоговийното ни настроение. Но

*ако имаше си спирити, то нечия да ни научи, че никога в нищо не ни е дължен*

Смирението ни прави ни мир, а нито да не съмушчат ситуация, в която Бог ни поставя, и всеки Бог са благодарни за нашето спасение. Отнесни са се небрежно или сурово с мен? – Това заслужавам – от Бога ми е, за изправяне. Отнесни са се с мен добре, прелеси са се, отделили са си време и внимание, дали са ми съвет – дар е от Бога ми е, но си благодарен. Нещо ме е съмушало по време на изповед? Вмесло да го обсъждам с другите, по-добре ще е да размишля в себе си в молитва и вояна на отчуждението, та причина, Бог ще ми разкрие в какво е корението на моето съмушание – в честолосте, мълворение, съвещание или неща друго, таяно се в сърцето ми.

Александра КАРАМИХАЛОВА





